

LOJO MILJÖSKYDDSFÖRESKRIFTER

DETALJERADE MOTIVERINGAR

**Lojo stadsfullmäktige
14.1.2015 § 5
Ikraftträdande: 29.6.2017 (HFD 29.6.2017)**

**§ 25
Lojo stadsfullmäktige
14.2.2018 § 22**

INNEHÅLL

KAPITEL 1	ALLMÄNNA FÖRESKRIFTER	3
1 §	Mål	
2 §	Utfärdande av föreskrifter och tillsyn	
3 §	Tillämpande av föreskrifterna och deras förhållande till andra bestämmelser	
4 §	Lokala förhållanden och definitioner	
KAPITEL 2	HINDRANDE AV OLÄGENHETER AV AVLOPPSVATTEN	4
5 §	Behandling av avloppsvatten utanför avloppssystemet	
6 §	Begränsningar som gäller tvätt av fordon, båtar, maskiner och motsvarande anordningar	
7 §	Placering av snötippor och behandling av smältvatten	
8 §	Spridning av gödsel, urin, pressaft från ensilage och avloppsslam	
KAPITEL 3	AVFALL OCH KEMIKALIER	12
9 §	Avfallshantering på fastighet	
10 §	Farligt avfall	
11 §	Hindrande av rökgasutsläpp och förebyggande av skadeverkningar	
12 §	Förvaring och hantering av flytande bränsle och andra hälso- och miljöfarliga kemikalier	
13 §	Distribution av flytande bränslen	
KAPITEL 4	VERKSAMHET SOM ORSAKAR BULLER	18
14 §	Föreskrifter om störande buller	
15 §	Hindrande av förorening av miljön p.g.a. sanerings- och renhållningsarbeten på byggnader, konstruktioner, föremål eller områden	
16 §	Underhåll av trafikleder och andra områden	
17 §	Publikevenemang	
KAPITEL 5	JORDVÄRMESYSTEM	21
18 §	Byggande av jordvärmesystem	
KAPITEL 6	LÄMNANDE AV TILLSYNSUPPGIFTER	21
19 §	Allmän skyldighet att lämna uppgifter som behövs för tillsynen	
20 §	Uppgifter om grävande av vattenbassänger	
21 §	Uppgifter om fasta stationer för flytande bränsle som byggs på grundvattenområde	
KAPITEL 7	ÖVRIGA FÖRESKRIFTER	22
22 §	Undantag från miljöskyddsföreskrifterna	
23 §	Påföljder vid brott mot eller försummande av miljöskyddsföreskrifterna	
KAPITEL 8	FÖRESKRIFTER OM IKRAFTTRÄDANDE	23
24 §	Ikraftträdande	
25 §	Bestämmelser om övergångsperioder	
26 §	Upphävande av tidigare föreskrifter	

KAPITEL 1 ALLMÄNNA FÖRESKRIFTER

1 § Mål

Miljöskyddsföreskrifterna utfärdas i syfte att verkställa miljöskyddslagen. De ska därför bygga på en konkretisering av lagen eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den för att skydda miljön på det lokala planet.

Paragrafen hänvisar till 1 kapitlet i miljöskyddslagen 'Allmänna bestämmelser' där bl.a. lagens syfte, tillämpningsområde och definitioner slås fast.

2 § Utfärdande av föreskrifter och tillsyn

2.1 Enligt 202 § i miljöskyddslagen (527/2014) utfärdas föreskrifterna av kommunen.

2.2 De tillstånds- och tillsynsuppgifter som enligt 22 § 1 momentet i miljöskyddslagen ankommer på kommunen handhas enligt lagen om kommunernas miljöårsförvaltning (64/1986) av kommunens miljöårsmyndighet. Miljöårsmyndighetens uppgifter handhas enligt 5 § 1 momentet i lagen om kommunernas miljöårsförvaltning av ett organ som utses av kommunen.

2.3 Enligt 22 § 2 momentet i miljöskyddslagen kan kommunens miljöårsmyndighet delegera behörighet som enligt miljöskyddslagen tillhör miljöårsmyndigheten till en tjänsteinnehavare enligt vad som bestäms i lagen om kommunernas miljöårsförvaltning. Enligt 7 § i lagen om kommunernas miljöårsförvaltning kan kommunfullmäktige ge kommunens miljöårsmyndighet rätt att delegera sin behörighet till en underlydande tjänsteinnehavare, om inte annat särskilt bestäms i lag.

2.4 Det är ändamålsenligt att ge miljöårsmyndigheten, dvs. miljöårs- och byggnadsnämnden, rätt att uppdatera de informativa (kursiverade) textavsnitten i föreskrifterna. Bestämmelserna kan ändras snabbt och det behövs en så smidig praxis som möjligt för att hålla bestämmelserna uppdaterade.

3 § Tillämpande av föreskrifterna och deras förhållande till andra bestämmelser

3.1 Föreskrifterna gäller huvudsakligen hela kommunen. På vissa specialområden som definieras i 4 § i föreskrifterna kan kompletterande bestämmelser utfärdas.

3.2 I 202 § i miljöskyddslagen som ger kommunerna rätt att utfärda miljöskyddsföreskrifter avgränsas samtidigt vilka föreskrifter kommunerna kan utfärda. Föreskrifterna gäller inte åtgärder som enligt miljöskyddslagen är tillståndspliktiga eller anmälningspliktiga. I dessa fall ingår bestämmelserna om förebyggande och bekämpning av miljöföroreningar i tillståndet eller i det beslut som fattas med anledning av anmälan. Vidare gäller föreskrifterna inte verksamhet om vars miljöskydd närmare bestämmelser ges i statsrådets förordning och som registreras. Föreskrifterna kan inte heller gälla försvarsmaktens verksamhet.

En miljöskyddsföreskrift åsidosätts om en norm på högre nivå i ett senare skede utfär-

das om samma sak. Exempelvis statsrådets förordning om rening av hushållsavlloppsvatten ska följas som en norm på högre nivå om miljöskyddsföreskrifterna inte resulterar i lika god rening. En föreskrift får inte heller utfärdas så att den står i konflikt med en existerande norm på högre nivå. Därmed kan man inte genom föreskrifter till exempel lindra fastställda utsläppsnormer för luft- eller vattenskydd. Å andra sidan ska strängare lokala utsläppsnormer motiveras tillräckligt och motiveringarna ska utgå från de lokala förhållandena. Renhållningsskyldigheten enligt lagen om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden hindrar inte heller lokala myndigheter från att utfärda strängare föreskrifter om skyldighet att minska dammet på gatorna på grund av olika tillämpningsområden för bestämmelserna.

Andra kommunala regler av motsvarande typ som miljöskyddsföreskrifterna är bestämmelser om avfallshantering, byggnadsordningar och hälsoskyddsordningar. Också planbestämmelserna kan gälla miljöskydd.

4 § Lokala förhållanden och definitioner

Miljöskyddsföreskrifter kan gälla hela kommunen eller bara en del av den. Det kan till exempel finnas skäl att reglera bullret i tätbebyggda områden eller rekreationsområden men inte nödvändigtvis på annat håll. Fritidsbyggande på stränder samt jord- och skogsbruk kan ge upphov till regleringsbehov. Miljöskyddskraven för avledning av avloppsvatten och placering av underjordiska bränslecisterner kan med fog vara strängare på viktiga grundvattenområden och stränder än på andra områden.

De områden där miljöskydd samt förebyggande, avhjälpande och minskande av föroreningar i miljön kräver noggrannare föreskrifter är följande:

tättbebyggt område, varmed avses främst detaljplanerat (och tidigare byggnadsplanerat) område. På dessa områden är avsikten med föreskrifterna att förebygga bl.a. olägenheter för hälsa och grannförhållanden till följd av miljöförorening.

strandzon, varmed avses strandzon som i medeltal sträcker sig 100 meter från strandlinjen enligt genomsnittlig vattennivå.

grundvattenområde, varmed avses sådant grundvattenområde som klassificerats som grundvattenområde av klass I eller II som är viktigt för samhällets vattenanskaffning. På dessa områden är avsikten med föreskrifterna att hindra bl.a. förorening av grundvattnet.

vattendrag, varmed avses sjöar, tjärnar, älvar, bäckar och andra naturliga vattenområden enligt 3 § i vattenlagen 587/2011 samt konstgjorda sjöar, kanaler och andra motsvarande konstgjorda vattenområden. Som vattendrag räknas dock inte rännilar, diken och källor.

KAPITEL 2 HINDRANDE AV OLÄGENHETER AV AVLOPPSVATTEN

Enligt 202 § i miljöskyddslagen kan föreskrifter utfärdas om åtgärder, begränsningar och konstruktioner som hindrar utsläpp eller skadeverkningar av sådana. Föreskrifterna kan gälla metoder för avloppsvattenrening eller krav på avstånd i strandzon, användning av fast bränsle på bestämda områden, begränsning av fordonstvätt på vissa områden och krav på oljeavskiljare på tvättplatser samt andra motsvarande frågor. Vidare kan kommunen genom miljöskyddsföreskrifter specificera reningskraven på hushållsavlloppsvatten på vissa områden. Föreskrifterna kan vid behov innehålla bestämmelser om tidsgränser för förbättring av befintliga anläggningar.

Avvikelse från kravet på behandling av avloppsvatten är tillåten utan särskild ansökan för alla de fastigheter vilkas innehavare är stadig bosatt eller bosatta på tomten och hade fyllt 68 år då ändringen av miljöskyddslagen (196/2011) trädde i kraft, dvs. 15.3.2011. Denna dispens är kopplad endast till fastighetsinnehavarens ålder och förutsätter att innehavaren eller innehavarna av fastigheten bor där stadig. Dispensen gäller således inte fritidsbostäder. Avloppsvattnet får inte heller orsaka miljöförstörelse. Dispensen gäller endast behandling av avloppsvattnet och inte andra eventuella skyldigheter, såsom skyldigheten att ansluta en fastighet på ett vattentjänstverks verksamhetsområde till verkets vatten- och avloppsnät.

5 § Behandling av hushållsavloppsvatten utanför avloppssystemet

Dessa miljöskyddsföreskrifter ska efterföljas vid byggande, placering, användning och underhåll av renings- och behandlingsanläggningar för hushållsavloppsvatten. Dessutom ska 155 § och 156 § i miljöskyddslagen samt bestämmelserna i statsrådets förordning om behandling av hushållsavloppsvatten (209/2011) efterföljas.

Utanför vattentjänstverkets verksamhetsområde ordnas avloppsvattenbehandlingen i allmänhet fastighetsvis. En stor del av stadens invånare bor utanför avloppsnätet. På de här områdena står bristfälligt behandlat avloppsvatten för en stor del av belastningen på våra vattendrag. Det största problemet med avloppsvatten är att de näringsämnen det innehåller orsakar övergödning av vattendragen och försämrar grundvattnets kvalitet. Dessa föreskrifter har utfärdats för att trygga en ändamålsenlig avledning och behandling av avloppsvatten på fastigheter utanför det centraliserade avloppsnätet samt för att hindra miljöförorening som beror på avloppsvatten. Föreskrifterna gäller främst placering av system för avloppsvattenbehandling, tekniska minimikrav samt tillsyn och observation av systemens funktion.

I föreskrifterna fastställs de minimikrav på avloppsvattenbehandlingen som anses nödvändiga för att miljöförorening ska kunna hindras. Föreskrifterna gäller behandlingen av avloppsvatten på fastigheter i bostadsbruk. Om avloppsvatten från företags- och industriverksamhet till sin mängd och sammansättning kan jämföras med avloppsvatten från bostadsfastigheter kan motsvarande föreskrifter tillämpas för dessa. I övriga fall förutsätter avledande av avloppsvatten ett tillstånd enligt 27 § i miljöskyddslagen såvida avledandet kan orsaka förorening av sådana vattendrag, diken, källor eller rännilar som avses i vattenlagen.

5.1 Detaljplaneområden utanför avloppsnätet

Syftet med föreskriften är att hindra att marken förorenas på områden där bosättningen kommer att bli tät men där avloppsnätet ännu inte har byggts ut. På områden av det här slaget orsakar speciellt avloppsvatten från vattenklosetter den största risken för hälso- och miljöskador. För att hindra detta krävs i praktiken ett system med slutna brunnar, och detta krav har därför införts i föreskrifterna. Föreskriften bygger på 16 § i miljöskyddslagen om förbud mot förorening av mark samt på de allmänna principerna i 20 §. Utsläppen kan också orsaka sådan förorening av grundvatten som strider mot 17 §. Strandplanerna har lämnats utanför eftersom det på strandplaneområden i allmänhet finns tillräcklig plats för avloppsvattensystem, och dessutom är kraven på behandling av avloppsvatten strängare i strandzoner.

Med stöd av 22 § i dessa föreskrifter kan man ansöka om undantag från kraven på avloppssystemet och skyldigheten att ansluta sig till avloppsnätet. Om fastigheten ligger inom området för vattentjänstverket, är fastigheten skyldig att ansluta sig till verkets vattenledning och avloppsnät. Med stöd av 10 § och 11 § i lagen om vattentjänster

(119/2001) kan man bevilja undantag från anslutningsskyldigheten.

Lagen om vattentjänster 119/2001, ändrad 22.8.2014 (Lag om ändring av lagen om vattentjänster (681/2014):

10 § Anslutning av fastigheter till vattentjänstverkets ledningsnät

Fastigheterna inom ett vattentjänstverks verksamhetsområde ska anslutas till verkets vattenledning och spillvattenavlopp.

En fastighet utanför en tätort behöver dock inte anslutas till vattentjänstverkets vattenledning om

- 1) fastighetens vattenanordningar har byggts innan vattentjänstverkets verksamhetsområde godkändes, och*
- 2) fastigheten har tillgång till en tillräcklig mängd hushållsvatten som uppfyller kvalitetskraven enligt hälsoskyddslagen.*

En fastighet utanför en tätort behöver inte anslutas till vattentjänstverkets spillvattenavlopp om

- 1) fastighetens avloppsanordningar har byggts innan vattentjänstverkets verksamhetsområde godkändes och bestämmelserna i miljöskyddslagen (527/2014) iakttas vid bortledning och behandling av spillvatten från fastigheten, eller*
- 2) fastigheten inte har någon vattenklosett och bestämmelserna i miljöskyddslagen iakttas vid bortledning och behandling av spillvatten från fastigheten.*

Trots det som föreskrivs i 1 mom. får vattentjänstverket vägra att till verkets vattenledning eller spillvattenavlopp ansluta en fastighet som på grund av vattenförbrukningen eller på grund av kvaliteten på eller kvantiteten av det spillvatten som ska ledas in i spillvattenavloppet försvårar verkets verksamhet eller dess förutsättningar att på ett tillfredsställande sätt sköta vattentjänsterna för andra fastigheter.

11 § Befrielse från anslutningsskyldigheten

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten beviljar på ansökan befrielse, antingen tills vidare eller för en viss tid, från anslutningsskyldigheten för fastigheter enligt 10 § på de grunder som anges i denna paragraf. Innan befrielse beviljas ska vattentjänstverket och ägaren till eller innehavaren av fastigheten ges tillfälle att bli hörda. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska dessutom begära utlåtande om befrielsen hos den kommunala hälsoskyddsmyndigheten.

Befrielse från anslutningsskyldigheten ska beviljas om

- 1) anslutningen till ledningsnätet blir oskälig för fastighetens ägare eller innehavare med beaktande av kostnaderna för byggande av fastighetens vatten- och avloppsanordningar, kostnaderna för anslutningen, det obetydliga behovet av vattentjänstverkets tjänster eller någon annan motsvarande särskild orsak, och*
- 2) befrielsen inte riskerar en ekonomisk och ändamålsenlig skötsel av vattentjänsterna inom vattentjänstverkets verksamhetsområde.*

Utöver det som föreskrivs i 2 mom. förutsätter befrielse från skyldigheten att ansluta fastigheten till vattenledning att fastigheten har tillgång till en tillräcklig mängd hushållsvatten som uppfyller kraven. Befrielse från skyldigheten att ansluta fastigheten till spillvattenavlopp förutsätter utöver det som föreskrivs i 2 mom. att bortledandet och behandlingen av fastighetens spillvatten kan ordnas i enlighet med kraven i miljöskyddslagen.

5.2 Grundvattenområden

Dessa föreskrifter innehåller särskilda krav för behandling av avloppsvatten på grundvattenområden. Från ett grundvattenområde kan de skadliga ämnena i avloppsvattnet komma ut i grundvattnet och orsaka miljö- och hälsoolägenhet samt förorening av dricksvattnet. Därför är det på grundvattenområde förbjudet att infiltrera obehandlat avloppsvatten i marken eller leda ut det i ett dike. Annat avloppsvatten än avloppsvattnet från vattenklosett kan emellertid behandlas i ett tätt system för behandling av avloppsvatten och därefter avledas utanför grundvattenområdet. I specialfall kan renat avloppsvatten från en fastighet även ledas till ett ställe där ingen risk för förorening av grundvatten uppstår, ifall detta på grund av förhållandena på tomten är motiverat och möjligt. Föreskriften bygger på förbudet i 17 § i miljöskyddslagen mot förorening av grundvatten och de allmänna principerna i 20 § samt på förbudet i 16 § mot förorening av mark.

5.3 Strandzoner

I strandzoner orsakar avledning av avloppsvatten till diken mycket lätt en likadan förorening som då avloppsvatten leds direkt ut i vattendrag. Vattenklosetter får inte byggas på fastigheter och öar som saknar vägförbindelse. Syftet med föreskriften är att hindra byggande av vattenklosetter på ställen där det inte är möjligt att forsla bort de tömda tankarnas innehåll på en bestående vägförbindelse. Förbudet gäller inte öar med bestående vägförbindelse.

Under punkt 5.4.2 ges skyddsavstånden för placering av anläggningar för behandling av avloppsvatten och för utsläppspunkter för renat avloppsvatten. I strandzoner är skyddsavståndet 100 meter då toalettavloppsvatten ingår i avloppsvattnet. På fastigheter där det inte är möjligt att separera toalettavloppsvatten från tvättvatten ska allt avloppsvatten ledas till en sluten avloppstank. I specialsituationer är avvikelser från bestämmelsen möjliga, men då kan i stället de reningskrav för områden som är känsliga för förorening enligt 4 § i statsrådets förordning om behandling av hushållsavloppsvatten i områden utanför avloppsnätet (209/2011) bli aktuella. I så fall ska reningsnivån för hushållsavloppsvatten vara sådan att belastningen på miljön minskar i fråga om organisk materia (BSF7) med minst 90 procent, totalfosfor med minst 85 procent och totalkväve med minst 40 procent jämfört med den belastning från obehandlat avloppsvatten som anges med hjälp av belastningstalet för glesbebyggelse.

Utöver minimikraven som fastställs nedan i punkt 5.4.1. bör man i strandzoner beakta ett översvämningsområdes särdrag och översvämningarnas inverkan på avloppsreningsanläggningarnas funktion. Det viktigaste är att placera avloppsbehandlingsanläggningar på ett översvämningsområde så att avloppsvattnet i fall av översvämning hindras från att sköljas direkt ut i vattendraget. Det är motiverat att placera spridningsledningarna ovanför den genomsnittliga årliga översvämningssnivån.

Finlands miljöcentral, miljöministeriet och jord- och skogsbruksministeriet publicerade 1999 en guide om högsta vattennivåer och rasrisker vid byggande på strandområden. (Miljöguide 52. Finlands miljöcentral 1999). Informationen i guiden kan tillämpas också på avloppsvattenskonstruktioner.

5.4 Andra områden

I denna punkt i föreskrifterna finns en hänvisning till 155 och 156 § i miljöskyddslagen som innehåller bestämmelser om allmän skyldighet att rena avloppsvatten och om statsrådets behörighet att bestämma följande om hushållsavloppsvatten:

155 §

Om en fastighet inte är ansluten till avloppsnätet och det för den verksamhet som bedrivs där inte behövs miljötillstånd, ska avloppsvattnet avledas och behandlas så att det inte uppstår risk för förorening av miljön.

Hushållsavloppsvatten ska behandlas innan det leds i marken eller i ett vattendrag, ett dike, en konstgjord damm eller en sådan rännil som avses 1 kap. 3 § 1 mom. 6 punkten i vattenlagen. Annat avloppsvatten än avloppsvatten från vattenklosetter får orenat släppas ut i marken om mängden är liten och det inte medför risk för förorening av miljön.

156 §

För behandling av hushållsavloppsvatten ska fastigheten ha ett system för behandling av avloppsvatten som ska lämpa sig för ändamålet med hänsyn till den belastning från obehandlat avloppsvatten som användningen av fastigheten orsakar, egenskaperna hos andra avloppsvattensystem, risken för förorening av miljön och fastighetens läge på ett strandområde eller ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde samt andra miljöförhållanden.

Systemet för behandling av avloppsvatten ska planeras och konstrueras samt underhållas så att det vid normal användning rimligen kan antas nå en tillräcklig reningsnivå för organiska ämnen, fosfor och kväve baserad på belastningen från obehandlat avloppsvatten, enligt vad som för behandlingen av hushållsavloppsvatten närmare anges genom förordning av statsrådet. Den tillräckliga reningsnivån ska anges så att det med den går att uppnå en godtagbar belastningsnivå med avseende på miljöskyddet och sett i ett helhetsperspektiv, och med särskild hänsyn till de rikstäckande vattenvårdsmålen. Närmare bestämmelser om obligatorisk reningsnivå och tillåten belastning av miljön från hushållsavloppsvatten, samt om planering, användning och underhåll av avloppsvattensystemen och om avslamning utfärdas genom förordning av statsrådet.

I stället för vad som föreskrivs i 2 mom. ska strängare reningskrav tillämpas om de föreskrivs i någon annan lag eller föreskrivs eller bestäms med stöd av någon annan lag. De nämnda reningskraven tillämpas inte heller på områden där kommunala miljöskyddsföreskrifter om reningsnivån som utfärdats med stöd av 202 § och som beror på miljöförhållandena gäller. Bestämmelser om en vägledande reningsnivå som ska nås vid rening av hushållsavloppsvatten, om de kommunala miljöskyddsföreskrifterna innehåller strängare krav än 2 mom., utfärdas genom förordning av statsrådet.

Dessutom ska markanvändnings- och bygglagen (132/1999) tillämpas dels på byggande och ändring av fastighetsspecifika avloppsvattensystem och tillhörande tillstånd, dels på bruks- och underhållsanvisningar.

De lokala förhållandena kan kräva en ovannämnd allmän skyldighet enligt miljöskyddslagen samt precisering och specificering av de åtgärder för avloppsvattenbehandling som bestäms i förordningen. Med föreskrifterna kan man bl.a. precisera när volymen av annat avloppsvatten än sådant som härrör från vattenklosetter bör betraktas som så liten att avloppsvattnet obehandlat kan ledas i marken utan att det orsakar risk för miljöförorening.

5.4.1 **Behandling av avloppsvatten på andra områden**

I denna punkt specificeras kraven på anläggningarna för avloppsvattenrening. Avsikten med slamavskiljarna är främst att avlägsna fast substans och de bör ses som en nöd-

vändig förbehandlingsmetod som föregår andra metoder för avloppsvattenrening. Då man överväger kraven på antalet avdelningar kan man utgå från att om avloppsvatten innehåller toalettavloppsvatten ska slamavskiljarens reningsnivå motsvara en tredelad slamavskiljare, medan tvådelad slamavskiljares reningsnivå i allmänhet räcker till för bara tvättvatten.

Beträffande de egentliga metoderna för avloppsvattenrening nämns som exempel i denna punkt de viktigaste tekniker som är i bruk och som kan ge den reningseffekt som krävs. Som alternativ till slamavskiljare och infiltrering eller infiltrering i markbädd kan också andra metoder, exempelvis minireningsverk, användas om de ger motsvarande reningseffekt. Fastighetsägaren ansvarar emellertid i sista hand för att systemet inte orsakar förbjudna utsläpp i miljön.

I behandlingen av avloppsvatten ska alltid kraven i miljöskyddslagen och statsrådets förordning om behandling av hushållsavloppsvatten efterföljas och systemet för avloppsvattenbehandling ska planeras och dimensioneras samt användas och underhållas så att avloppsvattenbehandlingen leder till sådan minskning av belastningen som avses i förordningen.

Hushållsavloppsvatten ska renas så att belastningen på miljön minskar i fråga om organisk materia (BSF7) med minst 80 procent, totalfosfor med minst 70 procent och toalkväve med minst 30 procent jämfört med den belastning av obehandlat avloppsvatten som anges med hjälp av belastningstalet för glesbebyggelse (209/2011, 3 § 1 mom.).

5.4.2 Skyddsavstånd på andra områden

Avståndskraven bygger på normalt tillämpade skyddsavstånd (bl.a. "Avloppsvattenbehandling i mark – små anläggningar"/"Pienet jäteveden maapuhdistamot"; red. Erkki Santala; Vatten- och miljöförvaltningens publikationer - serie B, 1990). Avståndskravens motiveringar utgår primärt från vattenskyddsaspekter men tar också hänsyn till eventuella luktproblem (5 § 1 mom. miljöskyddslagen).

Det är inte alltid tekniskt möjligt att till rimliga kostnader avleda små mängder avloppsvatten från en separat strandbastu eller fritidsbostad längre än 30 meter från strandlinjen om byggnaden ligger närmare än 30 meter från strandlinjen. Därför är det motiverat att godkänna infiltrering av små mängder tvättvatten från en byggnad mindre än 30 meter från strandlinjen, men inte i området mellan bastun och strandlinjen.

Enligt 155 § 2 momentet i miljöskyddslagen kan små mängder avloppsvatten som inte är toalettavloppsvatten avledas i marken utan rening, om de inte orsakar fara för miljöförorening. Dylikt s.k. "gråvatten" kan anses uppstå i små mängder då exempelvis en strandbastu inte är ansluten till en vattenledning och bruksvattnet måste bäras till bastun eller ledas in med en provisorisk vattenledning.

Utöver de fastställda minimikraven bör man i strandzoner beakta ett översvämningsområdes särdrag och översvämningars inverkan på reningsanläggningarnas funktion. Det viktigaste är att placera avloppsbehandlingsanläggningar på ett översvämningsområde så att avloppsvattnet i fall av översvämning hindras från att sköljas direkt ut i vattendraget. Det är motiverat att placera spridningsledningarna ovanför den genomsnittliga årliga översvämningssnivån.

Finlands miljöcentral, miljöministeriet och jord- och skogsbruksministeriet publicerade 1999 en guide om högsta vattennivåer och rasrisker vid byggande på strandområden. (Miljöguide 52. Finlands miljöcentral 1999). Guiden innehåller rekommendationer om de lägsta bygghöjderna och uppgifterna kan tillämpas också på avloppsvattenskon-

struktioner. <https://helda.helsinki.fi/handle/10138/41088>, se också www.ymparisto.fi > Vesi ja meri > Tulviin varautuminen > Tulvariskien hallinta > Tulvien huomiointi maankäytön suunnittelussa (översättning saknades 14.1.2015)

5.5 Objekt med små mängder avloppsvatten

Om avloppsvattnet inte innehåller toalettavfall och om mängden är liten och avloppsvattnet inte är en fara för miljön kan de enligt miljöskyddslagen orenade släppas ut i marken.

På bostadsfastigheter utan vattenklosett är avloppsvattenmängden i allmänhet liten då den årliga användningen räknad i antalet invånardygna är blygsam och hushållsvattnet bärs eller leds in med en tillfällig vattenledning eller om fastigheten annars är anspråkslöst utrustad med tanke på vattenanvändning. Om däremot byggnaderna på fastigheten har till exempel en elektrisk varmvattenberedare med tryck eller något annat motsvarande uppvärmningssystem fast kopplat till vattenledningen, vattenklosett, dusch, badkar eller en elektrisk apparat som använder tryckvatten, såsom en tvätt- eller diskmaskin eller motsvarande, kan mängden avloppsvatten i allmänhet inte anses vara liten. Också miljöförhållandena kan beaktas i bedömningen av mängden avloppsvatten.

6 § Begränsningar som gäller tvätt av fordon, båtar, maskiner och motsvarande anordningar

6.1 Grundvattenområden

På grundvattenområde innebär tvätt av fordon, båtar, maskiner och anordningar alltid en risk för att grundvattnet förorenas om avloppsvattnet rinner ut i marken. Därför är det motiverat att förbjuda tvätt på grundvattenområde utom då det sker på platser som är byggda enkom för detta ändamål och som är försedda med avlopp. Tillfällig tvätt på gården till bondgårdar, småhus eller motsvarande bostadsfastigheter är emellertid tillåten om tvättandet kan ske utan olägenhet.

6.2 Gatu- och vägområden, övriga allmänna områden och strandzoner

På områden som är i allmänt bruk har kommunernas ordningsstadgor i allmänhet förbjudit tvätt av fordon, båtar, maskiner och anordningar. Ordningsstadgorna upphävdes då ordningslagen trädde i kraft 1.10.2003, och det är motiverat att ta med förbudet också i dessa föreskrifter eftersom tvättverksamhet exempelvis på park- eller rekreativsområden kan orsaka risk för miljöförorening genom att göra området mindre trivsamt och olämpligt för rekreativbruk. På motsvarande sätt orsakar tvättverksamhet i strandzoner risk för förorening av vattendrag om avloppsvattnet rinner direkt ut i vattendraget.

Förbudsområdet omfattar allmänna områden och trafikleder som avses i ordningsstadgan samt strandzoner där tvättvattnet rinner direkt ut i vattendraget.

6.3 Andra områden

Tvätt av fordon, båtar, maskiner och anordningar på en fastighet ska utföras så att avloppsvattnet inte orsakar miljöförorening. Det är därför motiverat att förbjuda användning av tvättmedel som är baserade på lösningsmedel. Användning av sådana skulle förutsätta en ändamålsenlig tvättplats där allt tvättvatten efter förbehandling

kunde avledas i avloppet eller, på områden utanför avloppssystemet, i en sluten brunn eller något annat av tillsynsmyndigheten godkänt system för behandling av avloppsvatten.

Yrkesmässig eller annars omfattande tvättverksamhet på en fastighet utförs i allmänhet med högtryckstvätt och tvättmedel som innehåller lösningsmedel. Det ger upphov till betydande mängder avloppsvatten, och avledningen av dessa i miljön skulle uppenbart medföra miljöförorening. Därför förutsätter föreskrifterna att avloppsvatten förbehandlas och avleds i avloppssystemet eller, på områden utanför avloppssystemet, i en sluten brunn eller något annat av tillsynsmyndigheten godkänt system för behandling av avloppsvatten.

6.4 **Mattvätt**

Tvätt av mattor, textilier och andra motsvarande varor i vattendrag eller så att tvättvattnet rinner direkt ut i ett vattendrag orsakar extra belastning på vattendraget och därmed också risk för miljöförorening.

Orenat avloppsvatten som innehåller tvättmedel och kommer ut i vattendrag leder bl.a. till att vattendragets rekreativvärde minskar i områden med fritidsbosättning och till att vattendragen övergöds. Därför ska mattor, textilier och andra motsvarande varor tvättas på torra land så att tvättvattnet inte kan rinna direkt ut i vattendraget. I Lojo stad finns det särskilda mattvättställen där avloppsvattnet leds till avloppsreningsverket.

7 § **Placering av snötippor och behandling av smältvatten**

7.1 Snö som transporteras till snötipporna från olika håll i staden kan innehålla skräp och smuts såsom olja som runnit ur fordon och som kan spridas i miljön eller rinna ut i grundvattnet med smältvattnet. Därför bör snötippor placeras och användas så att skadliga konsekvenser kan undvikas. För att hindra förorening av vattendrag och grundvatten ska snötippor placeras så att förorening kan förhindras på förhand och så att snötippning i vattendrag är förbjuden. I föreskrifterna förbjuds därför snötippor på grundvattenområde.

7.2 Enligt 7 § i miljöskyddslagen svarar den som orsakar förorening eller bedriver verksamhet för att förebyggande åtgärder vidtas samt för att olägenheten för miljön undanröjs.

8 § **Spridning av gödsel, urin, pressaft från ensilage och avloppsslam**

8.1 och 8.2 Bestämmelsen om mindre spridning av flytgödsel, urin, pressaft m.m. är avsedd att trygga att grundvattnet är högkvalitativt och vattnet i de kommunala vattentäkterna är högkvalitativt och hälsosamt eller skydda vattendrag som används för hushållsvatten.

Enligt statsrådets förordning 1250/2014 ska det kring brunnar och källor från vilka det tas hushållsvatten, beroende på höjdförhållandena i terrängen, brunnens konstruktion och jordarten, lämnas en skyddszon på minst 30–100 meter som inte gödslas med stallgödsel eller organiska gödselbriketter. Med organiska gödselbriketter avses bland annat pressvätska och avrinningsvatten från rasthagar.

KAPITEL 3 AVFALL OCH KEMIKALIER

För att hindra miljöolägenheter på grund av avfall innehåller dessa föreskrifter också andra bestämmelser än sådana som gäller det tekniska anordnandet av avfallshanteringen. Syftet med föreskrifterna är att enligt 1 § 3 punkten i miljöskyddslagen (527/2014) förebygga uppkomst av avfall och skadeverkningar av avfall.

9 § Avfallshantering på fastighet

Föreskrifterna om insamling och behandling av avfall finns till största del sammanställda i avfallslagen och andra bestämmelser som utfärdats med stöd av den, såsom kommunala avfallshanteringsbestämmelser. Ett syfte med miljöskyddslagen är dock att förebygga uppkomst och skadeverkningar av avfall, varför miljöskyddsföreskrifterna kan innehålla bestämmelser som anknyter till detta. I praktiken innebär det här att det praktiska ordnandet av avfallshanteringen regleras i avfallshanteringsbestämmelserna medan bestämmelser om förebyggande av miljöföroreningar som beror på avfall ingår i dessa miljöskyddsföreskrifter. Snö klassificeras inte som avfall men lagring av snö och smältvatten kan ändå ha sådana skadliga miljökonsekvenser som dessa föreskrifter är avsedda att förebygga. Därför har en egen paragraf om snötippor införts i föreskrifterna som 7 § i kapitel 2.

- 9.1 Enligt föreskriften om avfallshantering vid byggande och rivning ska en anmälan om rivningsarbete göras till miljövårdsmyndigheten. Anmälan är viktig för miljötillsynen.
- 9.2 Syftet med föreskriften är att hindra att miljö- och hälsofarliga impregneringsmedel, t.ex. tungmetaller och kreosoter, hamnar i marken, grundvattnet och vattendrag.
- 9.3 För småskalig avfallsåtervinning vid markbyggnad då återvinningen inte sker yrkesmässigt eller i en anläggning krävs inte miljötillstånd, men verksamheten kan ha skadlig verkan på grundvattnet, marken eller vattendrag. Föreskriften anger de villkor som bör efterföljas för att dessa verkningar ska kunna hindras och minimeras. Anmälningsskyldigheten är viktig också för miljötillsynen. Miljövårdsmyndigheten bedömer utifrån anmälan om avfallsåtervinning i markbyggnad är möjlig.
- Plikten att upplysa en ny ägare om avfallsåtervinningen bygger på 139 § i miljöskyddslagen.
- 9.4 Avfall ska transporteras till ändamålsenlig behandling. Det är emellertid tillåtet att återvinna vedaska och trädgårdsavfall från hemträdgården på gården och i trädgården. Livsmedelsverket Evira har gett anvisningar om begraving av djur. www.evira.fi > Djur > Djurskydd och djurhållning > Döda djur
- 9.5 Föreskriften har utfärdats i syfte att minimera belastningen på vattendragen från vegetabiliskt avfall samt förhindra nedskräpning.
- 9.6 Föreskriften har utfärdats i syfte att förhindra att de allmänna sopstationerna blir nedskräpade.

10 § Farligt avfall

Farligt avfall är avfall som på grund av sina kemiska eller andra egenskaper kan orsaka särskild olägenhet eller skada för hälsan eller miljön.

- 10.1 Framför allt flytande farligt avfall kan orsaka olägenheter för miljön och hälsan. Enligt 16 § i miljöskyddslagen får man inte lämna eller släppa ut avfall eller andra ämnen på eller i marken så att det medför sådan försämring av markens kvalitet som kan leda till fara eller olägenhet för hälsan eller miljön, till kännbart försämrade trivsamt eller till jämförbar kränkning av allmänt eller privat intresse (förbud mot förorening av mark).

11 § Hindrande av rökgasutsläpp och minskande av skadeverkningarna

- 11.1 Framför allt på tätbebyggda områden kan också relativt små rökgasutsläpp och andra utsläpp i luften orsaka olägenhet för invånarna i den närmaste omgivningen och andra som vistas i närheten. Luftföroreningar kan orsaka hälsoolägenhet speciellt för känsliga befolkningsgrupper och individer. Damm och rök och den smuts de eventuellt sprider kan också skada egendom och användning av egendom.

För att förhindra förorening av miljön är det motiverat att förbjuda förbränning av avfallsbränsle och avfallsmaterial med skadliga miljökonsekvenser i värmepannor och andra eldstäder i fastigheter. Mängden och kvaliteten av utsläpp som uppstår på grund av användningen av värmepannor och andra eldstäder beror inte bara på bränslet utan också på anläggningarnas kvalitet och skick.

- 11.2 Förbränning av kvistar, ris, löv och annat avfall i öppen eld kan anses orsaka olägenhet för grannarna i form av rök, utsläpp av skadliga ämnen och lukt. Därför är förbränning i öppen eld förbjuden på tätbebyggt område.
- 11.3 Utanför tätbebyggt område anses förbränning av ris och kvistar inte orsaka olägenhet för miljön eller hälsan. Beträffande förbränningen ska dock bestämmelsen i punkt 11.1 efterföljas. Skyldigheten att informera nödcentralen om hygges- eller halmbränning bygger på 8 § i räddningslagen.
- 11.4 Rök eller andra miljö- och/eller hälsoskadliga ämnen eller föreningar kan i närheten av bostadsområden och andra störningskänsliga objekt i närheten av utsläppskällan orsaka försämrade trivsel, skada på egendom och till och med hälsoolägenhet. I synnerhet på tätbebyggda områden ska man därför särskilt vinnlägga sig om att placera källorna till rökgasutsläpp på rätt sätt.

Närheten till störningskänsliga objekt, konstruktioner som hindrar spridning av röken, terrängens och vegetationens egenskaper samt utsläppskällans höjd bör beaktas.

Föreskriften bygger på de allmänna principerna i 7 § och 20 § i miljöskyddslagen, särskilt på förebyggande och minimering av olägenheter, samt på principerna om bästa förfarande med tanke på miljön.

12 § Förvaring och hantering av flytande bränsle och andra hälso- och miljöfarliga kemikalier

Också små mängder kemikalier som är farliga för hälsan och miljön kan då de okontrollerat kommer ut i miljön orsaka allvarlig risk för miljöförstörrelse. Särskilt besvärliga är vätskor som beroende på sina egenskaper snabbt kan absorberas i marken och upplösta i vatten sprida sig långt från olycksplatsen.

Trygg förvaring av hälso- och miljöfarliga kemikalier förutsätter att anvisningarna i informationen om användningssäkerhet efterföljs. Behandling och förvaring som strider mot anvisningarna ökar risken för miljöolyckor. Olja och många andra allmänt använda kemikalier orsakar allvarlig risk för miljöförorening om de kommer ut i miljön.

Förebyggande av kemikalieolyckor förutsätter ändamålsenliga förvaringsbehållare och lagerutrymmen samt regelbundet underhåll och regelbunden kontroll av anläggningarna. Dessa föreskrifter har utfärdats i syfte att förebygga okontrollerade kemikalieläckage i miljön och därav förorsakad miljöförorening.

Anvisningar för förvaring av hälso- och miljöfarliga kemikalier finns förutom i dessa föreskrifter i Säkerhetsteknikcentralen TUKES anvisning K1-97 och K3-2006.

12.1 Förvaring av flytande bränslen och andra kemikalier på grundvattenområde

På grund av förbudet mot förorening av grundvattnet får inga underjordiska kemikaliebehållare placeras på grundvattenområde. Vid läckage från en underjordisk behållare kan kemikalierna absorberas i marken och vidare i grundvattnet eller rinna under markytan till ytvattendrag långt från den egentliga olycksplatsen.

För att förhindra läckage på grund av överfyllning ska lagerbehållarna dessutom utrustas med apparatur som hindrar överfyllning. För att eventuella läckage ska upptäckas så fort som möjligt ska nya behållare utrustas med ett adekvat kontrollsystem.

12.1.1 För att förhindra att marken och grundvattnet förorenas ska ovanjordiska behållare för hälso- och miljöfarliga kemikalier vara dubbelmantlade eller också ska behållarna eller kärnen placeras i en skyddsbassäng med minst lika stor volym som den sammanlagda volymen av behållarna och kärnen.

12.1.2 Kemikalier som förvaras inomhus ska på grundvattenområde förvaras i dubbelmantlade cisterner eller i cisterner som placeras i separata skyddsbassänger eller i utrymmen med tätt golv som är försett med trösklar eller golvlutning och saknar avlopp. Om en cistern placeras i en byggnad ska man försäkra sig om att golvet är tätt och att trösklarna och golvlutningarna är ändamålsenliga. Utrymmet ska utgöra en "skyddsbassäng" som har åtminstone samma volym som cisternen (tätt golv, tät gränsyta mellan vägg och golv och tillräckligt stor golvlutning eller tillräckligt höga trösklar). För större nya cisterner som placeras i källarutrymmen krävs en separat skyddsbassäng.

12.2 Förvaring av flytande bränslen och andra kemikalier utanför grundvattenområden

12.2.1 Utanför grundvattenområden ska kemikalier som förvaras utomhus förvaras i dubbelmantlade cisterner eller i behållare eller kärl på ett underlag med tät botten, kanter och tak. Innehållet i den största behållaren eller det största kärlet ska vid ett eventuellt läckage rymmas på skyddsområdet.

12.2.2 Utanför grundvattenområden förutsätts nästan samma skyddsnivå för kemikalier som förvaras inomhus som i punkt 12.1.2, dock så att större cisterner i källarutrymmen inte behöver ha en separat skyddsbassäng med minst lika stor volym som cisternen.

12.3 **Besiktning av cisterner**

Skicket på behållarna för hälso- och miljöfarliga kemikalier ska kontrolleras genom regelbundna besiktningar för att eventuella läckage och andra säkerhetsmässigt viktiga fel ska observeras. Med hjälp av besiktningarna är det möjligt att förebygga olyckor på grund av dåligt skick och slitage. Underjordiska oljecisterner är, särskilt då de blir gamla, ofta en miljörisk eftersom det är svårt att observera eventuella läckage. I Lojo finns det underjordiska oljecisterner av vilka en del är placerade på grundvattenområde. Vid läckage orsakar underjordiska oljecisterner risk för förorening av marken, grundvattnet och vattendragen.

Om besiktning av underjordiska oljecisterner bestäms i handels- och industriministeriets beslut (344/83). I beslutet fastställs att besiktningsskyldigheten bara gäller underjordiska cisterner som är belägna på ett viktigt grundvattenområde och saknar bunker. En utredning har gett vid handen att bunkrar och andra skydds bassänger är bristfälligt anlagda och i vissa fall rentav orsakar ökad risk för skada. Enligt rapporten från den nationella cisternutredningen som kartlade bl.a. oljecisterners, skydds bassängers och konstruktioners skick var ungefär 50 procent av skydds bassängerna för oljecisterner i behov av reparation och omkring 20 procent krävde snabba iståndsättningsåtgärder. Enligt rekommendationerna i rapporten bör också skydds bassängerna och rörsystemen omfattas av besiktningarna.

Eftersom cisternerna orsakar en klart förhöjd risk på grundvattenområden krävs tätare besiktningar på dessa områden. I förbudet mot förorening av grundvattnet ingår ett förbud mot att orsaka fara. Olja kan redan i små mängder orsaka förorening av stora grundvattenreserver. Det är därför motiverat att kräva förebyggande besiktningsskyldighet som i avgörande grad kan minska faran för grundvattnet enligt 17 § i miljöskyddslagen. Om den risk verksamheten medför realiserats kan det också bryta mot förbudet mot förorening av jordmånen i 16 § i miljöskyddslagen. Kravet på besiktningar bygger dessutom på principerna i 7 § och 20 § i miljöskyddslagen och preciseringen i 6 § av verksamhetsutövarens skyldighet att känna till verksamhetens konsekvenser.

På grundvattenområde orsakar också cisterner ovan jord en risk för grundvattnet, i strandzoner kan cisternerna förorena vattendragen och cisterner med hög bruksålder eller tekniskt bristfälligt anlagda cisterner har redan orsakat oljeskador. Eftersom det i praktiken är ytterst svårt att särskilja olika riskfaktorer och framfört allt att konstatera att cisterner av en viss ålder eller typ är riskfria har besiktningsskyldigheten utsträckt till att omfatta alla cisterner så att de besiktigas minst vart tionde år.

Den första besiktningen ska för alla cisterner göras 10 år efter att cisternen installerades första gången, dvs. då den togs i bruk. Enligt Lojos, Karislojos och Nummi-Pusulås tidigare föreskrifter skulle underjordiska cisterner på grundvattenområden besiktigas vart femte år. Med den nya föreskriften motsvarar miljöskydds föreskrifterna kraven i kemikalielagstiftningen. I föreskrifterna har också lagts till en skyldighet att följa besiktningsskyldighetens förslag till besiktningsskyldighetens intervall ifall intervallerna är kortare än det som nämns i miljöskydds föreskrifterna.

12.4 **Uppgifter om oljebehållare**

Bestämmelsen har utfärdats med stöd av 172 § i miljöskyddslagen, enligt vilken miljöförvaltningsmyndigheten har rätt att av verksamhetsutövaren få de uppgifter som behövs för tillsynen och verkställandet av miljöskyddslagen och att granska verksamhetens miljökonsekvenser.

12.5 **Avlägsnande av underjordiska cisterner**

Oljecisterner som tagits ur bruk medför en förhöjd risk för förorening av miljön om de inte kontrolleras på behörigt sätt och den olja som eventuellt finns kvar avlägsnas. I samband med att en cistern avlägsnas är det också möjligt att med hjälp av syn- och luktsinnet försäkra sig om att den inte under brukstiden har orsakat oljeläckage eller annan skada i marken. Enligt förbudet i 16 § i miljöskyddslagen mot att förorena marken får avfall inte lämnas i marken så att därav kan följa risk eller olägenhet för hälsan eller miljön. Oljecisterner som tagits ur bruk är enligt lagen avfall som ägaren är skyldig att avlägsna och transportera till ändamålsenlig behandling.

13 § **Distribution av flytande bränslen**

Föreskrifterna om distributionsstationer för flytande bränsle gäller distributionsställen med en sammanlagd cisternvolym på mindre än 10 m³. Större volymer kräver, beroende på verksamhetens art, antingen registrering eller miljötillstånd och de berörs också av bestämmelserna i handels- och industriministeriets beslut om distributionsstationer samt statsrådets förordning om miljöskyddskrav för distributionsstationer för flytande bränslen.

Spridning av bränslen kan effektivt begränsas om uppsugande material och insamlingsredskap finns tillhands.

13.1 **Distribution av flytande bränslen på grundvattenområde**

Enligt motiveringen i 202 § i miljöskyddslagen kan föreskrifter utfärdas om åtgärder, begränsningar och konstruktioner som hindrar utsläpp eller skadeverkningar av sådana. Bestämmelserna bygger på förbudet mot att förorena marken och grundvattnet. I förbudet mot förorening av grundvattnet ingår ett förbud mot att orsaka fara. Olja orsakar redan i små halter förorening av stora grundvattenreserver. Därför är det motiverat att för denna verksamhet kräva apparatur som förebygger läckage samt annat skydd som kan användas för att bekämpa redan uppkommen skada till följd av läckage. Med dylika metoder för förhindrande och beredskap kan man i avgörande grad minska faran för grundvattnet enligt 17 § i miljöskyddslagen. Om den risk verksamheten medför realiserar kan det också bryta mot förbudet mot förorening av jordmånen i 16 § i miljöskyddslagen. I föreskrifterna har standarden SFS 3352 (sjätte upplagan) för distributionsstationer beaktats.

13.1.1 **Distributionsområde**

Avsikten med skyddskonstruktionen på distributionsområdet är att förhindra att bränsle som eventuellt läckt ut vid tankningen rinner ut i marken. Läckaget styrs med avloppsrör från distributionsområdet till en oljeavskiljare. Avsikten med det isoleringsskikt som hör till konstruktionen är att begränsa den eventuellt nedsmutsade jordmassan till jordskiktet ovanför isoleringen.

Syftet med bestämmelserna om ytbeläggning av distributionsområdet, isoleringsskikt och täckdikad oljeavskiljare är att förhindra att oljan kommer ut i marken och den vägen i grundvattnet.

Asfaltbetongen eller betongplattan som används som permanent beläggning fungerar samtidigt som isoleringsskikt om det använda materialet är tätt och tål oljeprodukters lösande verkan. En konstruktion av asfaltbetong ska bestå av minst 50 mm tjock tät asfaltbetong med mindre än 3 procent hålrum, mindre än 10–9 m/s vattengenomtränglig-

het och polymermodifierad bitumen som bindemedel. Asfaltmassan sprids ut och isoleras i två lager. En betongplatta ska vara gjord av förstärkt armerad betong och ytan ska vara slipad så att den är tät. Tjockleken ska vara minst 200 mm. Tätningsmedlet i betongplattornas fogar ska tåla flytande bränslens lösande verkan.

Som tätningskikt används svetsningsbar, minst 1,5 mm tjock HPDE-film eller någon annan för oljeprodukter lämplig tätningskonstruktion som har liknande egenskaper och som i fråga om täthet, applicerbarhet och teknisk livslängd är minst lika god som HPDE-filmen. Tätningsfilmerna ska på djupet installeras på minst 200 mm avstånd från varandra.

Fogen mellan tätningsfilmen och distributionssockeln ska tätas eller alternativt ska tätningsfilmen föras in under distributionssockeln.

Eftersom det i praktiken är omöjligt att åstadkomma ett tätningskikt under ett fält som redan är ytbelagt utsträcktes föreskriften inte på denna punkt till redan existerande distributionsområden. Tätningskiktet och täckdikningen fram till oljeavskiljaren ökar avsevärt säkerheten på tankningsområdena.

13.1.2 Påfyllningsplats för cisterner

I de här föreskrifterna förutsätts att påfyllningsplatserna för cisternerna på nya distributionsställen som placeras på grundvattenområde ytbeläggs med konstruktioner som motsvarar bestämmelserna i punkt 12.1 för att risken för förorening av grundvattnet ska minimeras. Skyddskonstruktionen ska i tvärriktningen sträcka sig från tankbilens mittlinje 0,25 m bakom påfyllningsröret. I längdriktningen ska skyddskonstruktionen täcka ett område på 7 m som är ändamålsenligt placerat så att minst 1,5 m på båda sidorna om påfyllningsröret är skyddat.

13.1.3 Flyttbara distributionspunkter som används på arbetsplatser

Med flyttbara distributionspunkter avses främst distributionspunkter som är i tillfälligt bruk på arbetsplatser. På flyttbara distributionspunkter som används på arbetsplatser är det inte, beroende på verksamhetens natur, möjligt att åstadkomma alla de skyddskonstruktioner som anges i punkterna ovan. Om cisternen inte på sin egentliga förvaringsplats (depån) används för tankning förutsätts skyddskonstruktioner enligt 12 §. I annat fall ska bestämmelserna i punkterna 13.1.1 och 13.1.2 tillämpas.

13.2 Bränsledistribution utanför grundvattenområde

13.2.1 Båtstationer

Båtstationerna förutsätts ha särskilda skyddsanordningar för att förhindra att vattendragen förorenas. Om en båtstation är belägen på grundvattenområde ska bestämmelserna om distributionsställen på grundvattenområde följas. Om distributionsställets läge gör det möjligt ska påfyllningsplatsen uppfylla villkoren i punkt 13.1.2.

KAPITEL 4 VERKSAMHET SOM ORSAKAR BULLER

Enligt 202 § 3 momentet 2 punkten i miljöskyddslagen kan föreskrifter utfärdas för motverkande av särskilt störande tillfälligt buller eller tillfälliga skakningar. Föreskrifterna kan gälla exempelvis konserter i stadens centrum, gatuarbete, användning av ljudförstärkare och andra motsvarande åtgärder. I praktiken kan föreskrifterna begränsas till att gälla ovanliga klockslag. Bestämmelser kan också utfärdas till exempel om skyldigheten att informera dem som eventuellt störs av bullrigt arbete.

14 § Föreskrifter om störande buller

14.1 En motsvarande bestämmelse ingick i de upphävda ordningsreglerna och har utfärdats med hänsyn till hälso- och trivselaspekter.

14.2 För att olägenheter för trivsel och hälsa ska undvikas och en ostörd vilotid garanteras är det nattetid förbjudet att använda maskiner och apparater som orsakar särskilt störande buller och att syssla med verksamhet som orsakar buller. För att den allmänna säkerheten och en rättvis behandling av näringsidkare ska tryggas omfattar föreskriften inte tillfällig verksamhet eller verksamhet av engångsnatur som är nödvändig med tanke på samhällliga funktioner eller näringsidkande. Undantag från förbudet kan göras med stöd av ett godkänt miljötillstånd eller en godkänd bulleransmälan.

På tätbebyggda områden är nattligt buller som riktas framför allt mot bostadsområden störande. Därför är det motiverat att begränsa sådan verksamhet som kan skötas också under dagtid till enbart dagtid. Lastning av avfall, normala regelbundna reparationsarbeten och snöplogning ska enligt föreskriften skötas andra tider än kl. 22.00–6.00 och inte under helger, om inte trafikmässiga skäl gör det nödvändigt att sköta uppgifterna under natten. I föreskrifterna beaktas den tidsgräns för avfallslastning som anges i föreskrifterna för avfallshantering.

14.3 Föreskriften begränsar störande användning av ljudförstärkningsapparat och den behövs för att trygga den allmänna trivseln och förebygga hälsoskador.

14.4 Bulleransmälningförfarande och undantag från det

14.4.1 Enligt 118 § i miljöskyddslagen ska en verksamhetsidkare göra en skriftlig anmälan till kommunens miljövårdsmyndighet om åtgärder eller evenemang som orsakar tillfällig buller eller tillfälliga skakningar, såsom exempelvis byggande eller publikevenemang, om det finns skäl att anta att bullret eller skakningarna är särskilt störande. Anmälningsskyldigheten uppkommer om verksamheten kan orsaka buller som är så kraftigt, långvarigt eller återkommande att det med fog kan antas vara särskilt störande för dem som bor, vistas eller arbetar i närheten.

Förutsättningarna för anmälningsskyldigheten preciseras inte exakt i lagen. Särskilt störande buller bedöms på basis av en helhetsbedömning som beaktar t.ex. de lokala förhållandena. Därför ska kommunens miljömyndighet sträva efter att i miljöskydds-föreskrifterna inrikta anmälningförfarandet på evenemang och arbeten som orsakar betydande olägenhet och på motsvarande sätt utesluta sådan verksamhet som upplevs vara mindre störande ur anmälningsskyldigheten.

I bestämmelsen ingår en skyldighet för den som arrangerar åtgärden eller evenemanget att informera invånarna i området.

Föreskriften innehåller en förteckning över åtgärder och händelser som med de tilläggskvalifikationer som uppräknas i föreskriften orsakar buller eller skakningar som är särskilt störande.

1) Sprängningsarbete och slagpålning är, speciellt då bullret och skakningarna är mera långvariga eller sträcker sig till nattetid, särskilt störande.

2) Stora utomhusevenemang i närheten av bostadsområden orsakar typiska bullerstörningar.

3) Motorsporttävlingar i bostadsområdets influensområde skapar buller som överskrider tröskeln för vad som är särskilt störande.

14.4.2 **Bulleransmälan**

I 118 § i miljöskyddslagen bestäms att anmälan ska göras i god tid innan åtgärden vidtas eller verksamheten inleds, dock senast 30 dygn före denna tidpunkt, om inte kommunens miljöskyddsföreskrifter innehåller en bestämmelse om kortare anmälningstid.

14.4.3 **Bulleransmälan behöver inte göras**

I 118 § i miljöskyddslagen bestäms om situationer där anmälningsskyldighet inte föreligger. Av dessa har de situationer som anknyter till privata hushåll och försvarsmaktens verksamhet tagits med här på grund av sin informativa karaktär. Dessutom begränsar miljöskyddsföreskrifterna anmälningsskyldigheten.

I dessa föreskrifter ingår en bestämmelse om informationsplikt för att grannar och myndigheter på förhand ska kunna förbereda sig för eventuella störningar. Ett bullerbeslut som getts med stöd av 60 § i miljöskyddslagen kan inkludera ett villkor om informationsplikt för verksamhetsutövaren. Under de tider som anges i föreskriften kan verksamheten bedrivas utan bulleransmälan, men informationsplikten har bevarats för att grannfastigheterna inom influensområdet ska kunna förbereda sig på bullret och veta hur länge det varar.

15 § **Hindrande av förorening av miljön p.g.a. sanerings- och renhållningsarbeten på byggnader, konstruktioner, föremål eller områden**

De byggnads- och renoveringsåtgärder som nämns i bestämmelserna kan orsaka buller, lukt eller damm eller annan jämförbar miljöpåfrestning som i vissa förhållanden kan innebära en risk för miljöförorening eller hälso- eller trivselolägenhet i närheten av objektet. Med hjälp av tillräckliga skyddsåtgärder som sätts in i tid kan de skadliga konsekvensernas spridning avsevärt begränsas.

15.1 Eftersom erfarenheten visar att sandblästring och andra renoverings- och saneringsarbeten orsakar buller och damm och andra olägenheter i tätbebyggda områden har arbeten av detta slag utan bulleransmälan begränsats till de vardagliga arbetstiderna enligt 14.4.3 § punkt 6.

I tätbebyggda områden ska man vid byggnads- och renoveringsarbeten särskilt vinnlägga sig om att minska och begränsa olägenheterna för grannarna. För att en tillräcklig störningsfri tid ska garanteras i närheten av åtgärderna har det ansetts nödvändigt att begränsa åtgärder som orsakar störningar. Byggnadsmaterial kan innehålla skadliga ämnen såsom PCB och bly. Syftet med denna bestämmelse har varit att hindra att dessa ämnen sprids i miljön.

16 § **Underhåll av trafikleder och andra områden**

16.1 Speciellt under vårarna stiger damm upp i luften i samband med rengöring av gatu- och

vägområden, och halterna kan under vissa förhållanden framför allt i stadens centrum överskrida statsrådets riktvärden för luftkvaliteten. För att den miljöförorening och de olägenheter för hälsan som orsakas av dammet ska undvikas bör underhålls- och renhållningsåtgärderna på gatorna utföras så att olägenheterna är så små som möjligt.

- 16.2. Avsikten med bestämmelserna är att bidra till minskad vägsaltning och därigenom minimera miljöskadorna.

17 § Publikevenemang

Syftet med paragrafen är att informera framför allt dem som planerar publikevenemang om de normer som de bör beakta i arrangemangen. Detta ska förhoppningsvis klargöra frågan om eventuell anmälningsskyldighet och göra det lättare att uträtta ärenden i kommunen.

17.1 Bullerbekämpning vid publikevenemang

Bulleransökan behandlas särskilt under punkt 14.4. Här ges föreskrifter som ska efterföljas oavsett bulleransökan.

Genom att rikta ljudåtergivningsanläggningarna och ställa in ljudförstärkarna rätt kan man avsevärt påverka bullernivån och bullrets spridning. Med inriktning och inställningar kan bullernivån hållas tillräckligt låg för att trivsel- och hälsoolägenheter av bullret ska kunna undvikas.

17.2 Avfallshantering vid publikevenemang

Ett publikevenemang kan ibland pågå till och med i flera dygn. Med tanke på den allmänna trivselen och renheten måste man se till den allmänna snyggheten på platsen under hela evenemanget. För miljön är det minst skadliga sättet att ta hand om det avloppsvatten som uppstår under evenemanget att leda in det i det allmänna avloppsnätet. Om detta inte är möjligt ska avloppsvattnet samlas upp i en tät tank och transporteras till behandling. Beroende på antalet besökare kan mängden avloppsvatten vara så stor att det inte är möjligt att behandla det på platsen utan risk för miljöförorening. Med tanke på den allmänna snyggheten och för att skadliga miljö- och hälsoolägenheter ska undvikas är det viktigt att det finns tillräckligt många toaletter på platsen som publiken fritt kan använda.

I bestämmelsen klargörs att arrangören ska följa kommunens avfallshanteringsbestämmelser. I bestämmelsen ingår en skyldighet för arrangörerna av stora publikevenemang att vid behov på förhand klarlägga den uppskattade avfallsmängden och dess sammansättning, hur avfallshanteringen enligt planerna ska skötas och exempelvis varför man använder engångskarlar. Kommunens miljöförvaltningsmyndighet har rätt att kräva en sådan utredning. Som stort betraktas enligt föreskrifterna ett sådant publikevenemang som beräknas ha över 500 samtidiga besökare (Social- och hälsovårdsministeriets förordning om hygieniska arrangemang och avfallshantering vid stora offentliga tillställningar 405/2009).

KAPITEL 5 JORDVÄRMESYSTEM

18 § Byggnad av jordvärmesystem

- 18.1 Eftersom borrhunnar och kollektorer för jordvärme samt byggandet och användningen av sådana innebär en risk för att grundvattnet förorenas är det förbjudet att bygga borrhunnar inom 500 m från en kommunal vattentäkt. Enligt dagens uppfattning är det inte möjligt att på de djup (200–300 meter) som borrhunnarna når utreda mark- och grundvattenförhållandena tillräckligt exakt för att med säkerhet kunna avgöra om brunnarna har skadliga effekter eller inte. Dessutom är en adekvat övervakning av hur borrhunnarna används omöjlig. Risken med jordvärmen är att man använder skadliga eller rentav giftiga värmeöverföringsvätskor. I Sverige där jordvärme är vanlig regleras brunnarna enligt följande: på s.k. primär skyddszon för vattentäkt tillåts inga borrhunnar. Primär skyddszon definieras så att grundvattnets strömning från skyddszonens yttre gräns till vattentäkten tar 100 dagar. På sekundära skyddszoner tillåts borrhunnar enligt ett särskilt tillståndsförfarande. Sekundär skyddszon definieras så att grundvattnets strömning från skyddszonens yttre gräns till vattentäkten tar ett år. På grundvattenområdena i Lojo har inga motsvarande skyddszoner definierats och några noggrannare uppgifter om grundvattnets strömningshastigheter har man inte. Om värmebrunnar tillåts på viktiga grundvattenområden skulle det kräva ansenliga utredningar av verksamhetsidkaren och eventuellt också av vattenverket.

KAPITEL 6 LÄMNANDE AV TILLSYNSUPPGIFTER

19 § Allmän skyldighet att lämna uppgifter som behövs för tillsynen

Enligt 202 § 3 momentet 6 punkten i miljöskyddslagen kan miljöskyddsföreskrifterna innehålla bestämmelser om lämnande av uppgifter som behövs för tillsynen.

Enligt 172 § 1 momentet 1 punkten i miljöskyddslagen har myndigheten rätt att få upplysningar av alla som utövar verksamhet som orsakar risk för förorening av miljön och av andra som berörs av förpliktelse i lagen. Myndigheterna är också skyldiga att ge uppgifter. Enligt 175 § 1 momentet 3 punkten i miljöskyddslagen kan tillsynsmyndigheten förelägga verksamhetsutövaren att i tillräcklig utsträckning utreda verksamhetens miljöpåverkan, om det finns grundad anledning att misstänka att verksamheten orsakar sådan förorening av miljön som strider mot denna lag. Detta anknyter också till skyldigheten att vara konsekvensmedveten i 6 § i miljöskyddslagen. Enligt den ska alla verksamhetsutövare som riskerar att förorena miljön känna till verksamhetens konsekvenser för miljön, verksamhetens risker för miljön och hanteringen av dem samt möjligheterna att minska verksamhetens negativa miljöpåverkan.

20 § Uppgifter om grävande av vattenbassänger

Grävning av vattenbassänger och den planerade användningen av bassängerna kan orsaka förorening av vattendrag eller andra miljö- eller hälsolägenheter. Därför är det nödvändigt att anmäla åtgärden på förhand.

21 § Uppgifter om fasta stationer för flytande bränsle som byggs på grundvattenområde

Den som planerar att anlägga ett distributionsställe på ett grundvattenområde ska göra en anmälan till miljöskyddsmyndigheten så att det eventuella behovet av ett miljötillstånd kan bedömas.

KAPITEL 7 ÖVRIGA FÖRESKRIFTER

Enligt 202 § 4 momentet i miljöskyddslagen kan den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i enskilda fall bevilja undantag från en miljöskyddsföreskrift på de i föreskriften angivna grunderna. Enligt motiveringarna till lagrummet kan noggrannare bestämmelser ges om undantagsförfarandet och förutsättningarna för undantag. Undantaget behandlas enligt förvaltningsförfarande, varvid det exempelvis kan finnas skäl att höra grannarna. Ändring får sökas i beslutet på det sätt som bestäms i lagen om sökande av ändring i miljöförvaltningsmyndighetens beslut.

22 § Undantag från miljöskyddsföreskrifterna

Enligt 202 § i miljöskyddslagen kan den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i enskilda fall bevilja undantag från en miljöskyddsföreskrift på de i föreskriften angivna grunderna. Tillståndet ska sökas skriftligt och ärendet ska behandlas enligt lagstiftningen om förvaltningsförfarandet. Miljöskyddsföreskrifterna har i enlighet med 1 § i lagen utfärdats för att förhindra förorening av miljön. Därför kan undantag beviljas endast i det fall att verksamhetsutövaren eller evenemangsarrangören kan förhindra miljöförstörelsen på något annat godtagbart sätt än det som anges i dessa föreskrifter.

23 § Påföljder vid brott mot eller försummande av miljöskyddsföreskrifterna

Miljöskyddsföreskrifterna har utfärdats för att allmänt efterföljas med de undantag som särskilt anges i föreskrifterna. Om påföljderna vid brott mot och åsidosättande av föreskrifterna bestäms i 224 § och 225 § i miljöskyddslagen.

KAPITEL 8 FÖRESKRIFTER OM IKRAFTTRÄDANDE

24 § Ikraftträdande

Kommunen beslutar om utfärdande av miljöskyddsföreskrifter såsom bestäms i 202 § i miljöskyddslagen.

25 § Bestämmelser om övergångsperioder (SFM 14.2.2018 § 22)

25.1 Tidigare Sammattis område har getts lika lång övergångstid som tidigare Lojos, Karislojos och Nummi-Pusulas områden.

I fråga om besiktning av cisternerna har en övergångsperiod införts, eftersom alla cisterner som kommer att omfattas av föreskrifterna inte kan inspekteras genast och eftersom det i många fall behövs investeringar i ny teknik och nya konstruktioner. De ansvariga har på detta sätt garanterats en rimlig tid att göra de förnyelser som de nya kraven förutsätter. Med ändamålsenliga besiktningar kan man i det första skedet försäkra sig om att olycksrisken på grund av brister i lagringslokalerna är så liten som möjligt. I syfte att trygga att samtliga existerande cisterner med hälso- och miljöfarliga kemikalier besiktigas fastställs i övergångsbestämmelserna en tidsfrist för besiktning. Föreskriften gäller inte cisterner som bevisligen har besiktigats i enlighet med dessa föreskrifter och inte heller sådana som ännu inte omfattas av besiktningsplikt enligt dessa föreskrifter.

25.2 De nya miljökrav som ställs på bränsledistributionsställen kräver investeringar i de

gamla systemen eller ersättande av dessa med nya. Av denna anledning har en övergångsperiod på tre år från det att föreskrifterna träder i kraft ansetts motiverad i det tidigare Sammatti. Distributionsställen i tidigare Karislojo som byggts eller renoverats enligt gamla föreskrifter ska uppfylla kraven i dessa föreskrifter senast tio år efter att de trätt i kraft.

- 25.3 I föreskrifterna förbjuds placering av snötippor på viktiga grundvattenområden. Det finns dock snötippor på viktiga grundvattenområden. För att dessa miljöskyddsföreskrifter inte ska åsidosättas ges en övergångstid fram till slutet av 2025, under vilken en ny plats för en ersättande snötipp ska anvisas. Lojo stadsstyrelse beslutade 18.6.2012 i § 217 att planen för skydd av grundvattnet är en bindande norm för beredningen av ärenden som gäller skydd av grundvattnet inom tekniska nämndens behörighetsområde. I punkt 6.2.9 i stadens plan för skydd av grundvattnet förbjuds placering av flera fastigheters gemensamma snötippor på grundvattenområde och placering av snötippor på grundvattenområde på ett sådant sätt att smältvattnet kan förorena området.

26 § Upphävande av tidigare föreskrifter

Med de nya miljöskyddsföreskrifterna upphävs de tidigare miljöskyddsföreskrifterna för Lojo, Nummi-Pusula och Karislojo.